

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobce: **I. T.**, zastoupen Poradnou pro integraci, občanským sdružením se sídlem Praha 1, Senovážná 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 24.8.2010 č.j.: MV-52121 /VS-2010

t a k t o:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto usnesení (dále jen „napadené rozhodnutí“) ministr vnitra zamítl rozklad podaný žalobcem proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 16.4.201 č.j. OAM-4110-7/MC-2010, jímž bylo podle § 77 odst. 2 písm. d/ zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) žalobci zrušeno povolení k trvalému pobytu a zároveň stanovena lhůta k vycestování z území v délce 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

Žalobou ze dne 29.9.2010 podanou u Městského soudu v Praze se Poradna pro integraci, občanské sdružení (dále jen „Poradna pro integraci“ jakožto zástupce žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí pro jeho nezákonnost. Poradna pro integraci v žalobě mj. uvedla, že žalovaný zahájil dne 10.2.2010 řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu žalobce. V souladu s § 32 odst. 2 písm. h/ zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) byl žalobci v průběhu správního řízení ustanoven opatrovník, kterým se na základě usnesení ze dne 9.3.2010 stala Poradna pro integraci. Ta jako opatrovník žalobce podala proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 16.4.201 č.j. OAM-4110-7/MC-2010 rozklad, jenž byl napadeným rozhodnutím zamítnut.

Poradna pro integraci v žalobě uvedla konkrétní žalobní body, z nichž je patrné, v čem spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Dále vyjádřila názor, že jako zákonem ustanovený opatrovník je v případě, kdy pobyt zastoupeného cizince není znám, oprávněna pokračovat v hájení jeho zájmů i v řízení před správním soudem a je jako zástupce účastníka legitimována k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu.

Poradna pro integraci soudu předložila usnesení Ministerstva vnitra ze dne 9.3.2010 č.j. OAM-4110-3/MC-2010, jímž byla podle § 32 odst. 2 písm. h/ správního řádu ustanovena opatrovníkem žalobce, který je neznámého pobytu a jemuž se nepodařilo oznámit zahájení řízení z moci úřední, jako účastníka správního řízení ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu.

Podle § 46 odst. 1 správního řádu je řízení z moci úřední zahájeno dnem, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení účastníkovi uvedenému v § 27 odst. 1 doručením oznámení nebo ústním prohlášením, a není-li správnímu orgánu tento účastník znám, pak kterémukoliv jinému účastníkovi. Oznámení musí obsahovat označení správního orgánu, předmět řízení, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby.

Podle § 46 odst. 2 věta druhá správního řádu těm, kterým se nepodařilo zahájení řízení oznámit, ustanoví správní orgán opatrovníka; usnesení o ustanovení opatrovníka se doručuje veřejnou vyhláškou.

Podle § 32 odst. 2 písm. h/ správního řádu správní orgán ustanoví opatrovníka účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1, kterým se nepodařilo oznámit zahájení řízení z moci úřední (§ 46 odst. 2).

Podle § 34 odst. 1 správního řádu zástupce podle § 32 a 33 v řízení vystupuje jménem zastoupeného. Z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému.

Podle § 34 odst. 3 správního řádu v pochybnostech o rozsahu zastoupení platí, že zástupce je oprávněn vystupovat jménem zastoupeného v celém řízení.

Podle § 46 odst. 1 písm. c/ s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

Soud nesdílí názor Poradny pro integraci, že je v dané věci legitimována k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu a že je jakožto opatrovník, který byl žalobci ustanoven ve správním řízení, oprávněna pokračovat v hájení jeho zájmů i v řízení před správním soudem. Soud má naopak za to, že funkce žalobcova opatrovníka Poradně pro integraci zanikla pravomocným ukončením správního řízení a že Poradna pro integraci není z titulu výkonu funkce žalobcova opatrovníka oprávněna hájit jeho zájmy i v jiných řízeních než v řízení před správním orgánem, ve kterém tuto funkci zastávala.

Z usnesení Ministerstva vnitra ze dne 9.3.2010 č.j. OAM-4110-3/MC-2010 vyplývá, že Poradna pro integraci byla ustanovena opatrovníkem žalobce *pro dané správní řízení*. To ostatně vyplývá i z logiky věci, neboť správní orgán není oprávněn ustanovit účastníku řízení opatrovníka pro jiné řízení než to, které sám vede. Z ničeho nelze dovodit, že by funkce ustanoveného opatrovníka (zástupce) žalobce měla přesáhnout rámec daného správního řízení a že by Poradna pro integraci byla z tohoto titulu oprávněna podat jménem žalobce žalobu ke správnímu soudu a vystupovat jako žalobcův zástupce v soudním řízení zahájeném na základě takto podané žaloby. Ustanovení § 34 odst. 3 správního řádu výslovně opravňuje zástupce, jímž je i opatrovník ustanovený podle § 32 odst. 2 správního řádu, vystupovat jménem zastoupeného účastníka *v celém řízení* (tj. v celém správním řízení), nikoliv však mimo rámec tohoto řízení.

Podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je právem úzce spjatým s osobou konkrétního žalobce – fyzické či právnické osoby a projevem jeho svobodné vůle. To, že by v dané věci žalobce označený v žalobě, tj. ukrajinský státní příslušník I. T., jakkoliv projevil svou vůli brojit proti napadenému rozhodnutí žalobou u správního soudu, z ničeho nevyplývá. Skutečnost, že je jmenovaný neznámého pobytu, neopravňuje Poradnu pro integraci k tomu, aby si přisvojovala žalobní legitimaci náležející výlučně žalobci, tedy tomu, do jehož právní sféry bylo napadeným rozhodnutím zasazeno, ani k tomu, aby bez příslušného zmocnění

vystupovala jako jeho zástupce i v řízení před soudem. Jak již bylo konstatováno shora, vztah zastoupení mezi Poradnou pro integraci a žalobcem byl omezen výlučně na správní řízení, ve kterém tento vztah z rozhodnutí správního orgánu vznikl.

Soud považuje za neakceptovatelné, aby zde probíhalo přezkumné žalobní řízení, ve kterém by v postavení žalobce figurovala fyzická osoba, o níž lze s jistotou prohlásit pouze jediné – že o podání žaloby a celém soudním řízení vůbec neví.

Z výše popsaných důvodů dospěl soud k závěru, že Poradna pro integraci, která žalobu proti napadenému rozhodnutí v zastoupení žalobce fakticky podala, je osobou k podání žaloby zjevně neoprávněnou. Soud proto žalobu v souladu s § 46 odst. 1 písm. c/ s.ř.s. usnesením odmítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., neboť žaloba byla odmítnuta a soudem nebyly shledány důvody pro přiznání náhrady nákladů řízení žalobci podle věty druhé téhož zákonného ustanovení.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. září 2012

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Matznerová, DiS.